

Sygn. akt II KZ 7/15

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **S. K.**

skazanego z art. 197 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 marca 2015 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 15 października 2014 r., sygn. akt II Ka [...],

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 15 października 2014 r. w sprawie II Ka [...], Sąd Okręgowy w S. utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ł. VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w P. z dnia 25 lipca 2014 r. wydany w sprawie VII [...], skazujący S. K. za popełnienie czynu z art. 197 § 2 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby. W piśmie wniesionym do Sądu Okręgowego skazany podniósł, że nie popełnił przypisanego mu czynu i jest niewinny. Jednocześnie, w związku z trudną sytuacją materialną, wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu celem sporządzenia kasacji. Ustanowiony z urzędu obrońca w osobie adwokata D. W. złożył w dniu 10 grudnia 2014 r. opinię o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia kasacji. Odpis stanowiska obrońcy wraz z wezwaniem do usunięcia braków formalnych kasacji przez sporządzenie jej i podpisanie przez ustanowionego obrońcę z wyboru został

przesłany skazanemu, który odebrał je w dniu 29 grudnia 2014 r. (k.338 tom II). Mimo upływu wyznaczonego terminu skazany S. K. nie usunął omawianego braku formalnego, wobec czego zarządzeniem z dnia 13 lutego 2015 r., sygn. II Ka [...], odmówiono mu przyjęcia kasacji (k.348, tom II). W zażaleniu na powyższe zarządzenie skazany podniósł szereg okoliczności, które jego zdaniem świadczą o uchybieniach w prowadzonym postępowaniu i miały wpływ na jego skazanie w sytuacji, gdy jest on niewinny i zarzucanego mu czynu nie popełnił. Na zakończenie wniósł o „rzetelną analizę akt sprawy (...) oraz pomoc w kasacji obu wyroków (...)” (k.350-351, tom II).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Zgodnie z art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym. W związku z tym, że w rozważanej sprawie kasacja została sporządzona i podpisana przez skazanego, trafnie wezwano go do usunięcia braku formalnego pisma procesowego, określono stosowny termin oraz pouczone o procesowych konsekwencjach zaniechania. Tryb i sposób procedowania nie nasuwa w tej sytuacji żadnych zastrzeżeń w płaszczyźnie faktycznej i prawnej. W związku z tym, że skazany S. K. nie usunął braku formalnego kasacji, zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k., trafnie odmówiono przyjęcia wniesionego przez niego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Ze wskazanego przepisu wynika bowiem, że prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia m.in. w okolicznościach, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k., tj. wówczas, gdy nie uzupełniono braku pisma w terminie.

Zażalenie skazanego S.K. nie kwestionuje jakichkolwiek przesłanek faktycznych i prawnych zaskarżonego zarządzenia. W swojej istocie sprowadza się bowiem ono do zakwestionowania trafności wyroków sądów obu instancji oraz rzetelności przeprowadzonego postępowania przygotowawczego. Rzecz jednak w tym, że przeprowadzenie kontroli kasacyjnej, do czego dąży skazany, uzależnione jest od skutecznego wniesienia kasacji, czego jednak skarżący nie uczynił.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[l.n]